

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО X ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Руси Алексиев

Членове: Анелия Щерева
Калина В. Станчева

при участието на секретаря Димитрина Ив. Сюлейман
в присъствието на прокурора М. Б. Д.
като разглежда докладваното от Анелия Щерева Въззивно частно наказателно дело № 20211100602704 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивна жалба от И. Д. Ш., подадена чрез адвокат С. П. от САК, срещу определение на съдията докладчик от СРС, НО, 6-ти състав, постановено на 15.06.2021 г. по н.ч.х.д. № 7530/2020 г., с което наказателното производство по делото е било прекратено на основание чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК.

С жалбата се иска отмяна на това определение като незаконосъобразно и връщане на делото на СРС за продължаване на производството. Поддържа се, че съдията докладчик не е оказал необходимото съдействие на тъжителката, за да изпълни дадените ѝ указания за отстраняване на нередовности на тъжбата, включително и не е определил срок за това, а освен всичко друго, и разполагал с необходимите данни, за да индивидуализира лицето, срещу което е насочена тъжбата.

В разпоредително заседание на 06.04.2022 г., въззивният съд, след като се запозна с жалбата, атакуваното определение и с приложените материали по делото и извърши преценката по реда на чл. 327 от НПК, намери, че не е необходимо събирането на нови доказателства. Намери също така, че не се налага провеждането на въззивно съдебно следствие за обезпечаване на правомощията по чл. 313 и чл. 314 от НПК и правилното решаване на делото.

В ход по същество повереникът на частния тъжител поддържа изцяло частната жалба по аргументите, изложени в нея. Отбелязва, че разпореждането от 10.07.2020 г., всъщност е адресирано до Софийска районна прокуратура, респективно то няма как да бъде изпълнено от тъжителката, а по отношение на второто разпореждане от 25.02.2021 г., което първоинстанционният съд е счел за неизпълнено и поради това е

прекратил делото, отбелязва, че тъжителката е представила въпросното съдебно удостоверение, въз основа на което е получен и отговор от СДВР. Намира, че СДВР не е изпълнило искането и това не следва да се вменява във вина на тъжителката, доколкото същата не била уведомена за него. Счита, че данните за призоваване на подсъдимия са били налични по делото и са били събрани вследствие именно активността на тъжителката, макар и по друго нейно доказателствено искане, а именно това по т. 5 от частната тъжба. Намира, че при тези обстоятелства, доколкото със самата тъжба са посочени трите имена на подсъдимото лице е индивидуализиран субекта на престъплението, а прекратяването на делото поради обстоятелството, че не е преповторен адрес, който вече е наличен по делото с изрична молба от страна на тъжителката, определя като прекалено формалистичен подход на първоинстанционния съд, който противоречи на чл. 81, ал. 1 от НПК. От въззивния съд се иска да отмени оспореното определение и да даде указания на СРС за даване ход на делото.

Въззивният съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, обжалваното определение, изложеното във въззивната жалба, както и доводите направени в съдебно заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.319 НПК от активнолегитмирано лице срещу определение на първоинстанционния съд, което подлежи на въззивен контрол, същата отговаря на изискванията на чл. 320 от НПК, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, е основателна.

Софийски районен съд е сезиран с частна тъжба от И. Д. Ш. с ЕГН *****, срещу лице установено по преписка с вх.№ 227000-2240/2020 по описа на 03 РУ – СДВР, пр.пр.№17219/2020 по описа на Софийска районна прокуратура като В.К.Н..

В депозираната частна тъжба не се посочва адрес за призоваване на лицето, срещу което се подава частната тъжба. В тази връзка чрез същата се иска да бъдат изискани и присъединени по делото материалите по преписка с вх.№227000-2240/2020 г. по описа на 03 РУ-СДВР, пр.пр.№17219/2020 по описа на СРП и отделно от това на основание чл.83 от НПК да бъде издадено съдебно удостоверение, което да послужи пред Столична дирекция на вътрешните работи за събиране на данни, които частният тъжител не може да събере сам.

По искане на тъжителката и с оглед установяване на лицето, срещу което са въведени твърдения за извършено престъпление, с разпореждане на съдията докладчик от 10.07.2020 г. е изискана и на 12.08.2020 г. е приложена по делото преписка с вх.№227000-2240/2020 г. по описа на 03 РУ-СДВР, пр. пр. №17219/2020 по описа на СРП.

След получаването на тази преписка със свое разпореждане от 25.02.2021 г., съдията докладчик по н.ч.х.д. № 7530/2020 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав, е оставил без движение частната тъжба и е задължил частната тъжителка И. Д. Ш., в 7 дневен срок от връчване на разпореждането да посочи името и адреса за призоваване на лицето, срещу което са повдигнати обвинения или да представи проект на съдебно удостоверение, съгласно т.4 от частната тъжба.

На 11.03.2021 г. тъжителката Ш., чрез своя повереник адв.П. от САК, в изпълнение на горепосоченото разпореждане е представила в гореспоменатия срок

проект на съдебно удостоверение и на 07.05.2021 г. е получила същото от съда. На 10.05.2021 г., е депозирала молба до СДВР, с която въз основа на издаденото съдебно удостоверение, е поискала да ѝ бъде предоставена информация относно постоянен и/или настоящ адрес на лице с имена В.К.Н..

Във връзка с направеното искане и депозираното към него съдебно удостоверение на 27.05.2021 г. в Софийския районен съд е получен отговор от СДВР и видно от същия не се индивидуализира адрес, на който да бъде призован В.К.Н. като лице, срещу което е подадена частна тжбба. Предвид изложеното и без да даде допълнителни указания към частния тжжител със свое определение от 15.06.2021 г. съдията-докладчик прекратил наказателното производство на основание чл. 250, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.5, т.2 от НПК.

Въззивният съд намира посоченото определение за неправилно и незаконосъобразно, като съображенията за това са следните:

С обжалвания съдебен акт наказателното производство е било прекратено на основание чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, чиято норма предвижда специфична процесуална санкция за това, че тжббата не отговаря на условията на чл. 81 от НПК, като непоправянето на същата често се изразява в бездействие от страна на тжжителя, по чиято инициатива е образувано наказателното производство. С оглед последиците, които наказателното производство има за подсъдимия, е предвидено наказателните производства образувани по тжбба на пострадалия, да се провеждат когато и доколкото частният тжжител е заинтересован от тяхното провеждане и приключване. Поради това е уредено частният тжжител да носи тежестта за доказване на обвинението (чл. 103, ал. 1 НПК) и в този смисъл процесуалната му активност е задължителна. С други думи, този вид наказателни производства са провеждат доколкото и докогато частният тжжител показва категорична заинтересованост от разглеждането на делото. В тази връзка и съгласно константната съдебна практика / в този смисъл и решение № 717 по н. д. № 607/2002 г. на III н. о. на ВКС/ при констатиране недостатъци на тжббата, съдът дава срок, в който същите подлежат на отстраняване и ако тжжителят бездейства, делото може да бъде прекратено.

В процесния случай частната тжжителка с процесуалното си поведение не е показала бездействие или колебание в заинтересоваността си да поправи частната тжбба, доколкото е изпълнила своевременно дадените указания с разпореждане от 25.02.2021 г., и в указания срок е депозирала по делото проект на съдебно удостоверение, което е получила от съда в петък на 07.05.2021 г. и веднага, в понеделник на 10.05.2021 г., е депозирала молба до СДВР, с която е поискала индивидуализиращи данни относно постоянен и/или настоящ адрес на лицето срещу което е депозирала частната тжбба.

Тези факти са достатъчни, за да се приеме, че не е налице бездействие или дезинтересиране от страна на тжжителката от заведения по нейна инициатива наказателен процес. Оттук нататък санкционирането ѝ за това, че в писмото на СДВР не се съдържа адрес, на който да бъде призован частният тжжител не представлява основателна причина за прекратяване на делото и в този смисъл същото се явява незаконосъобразно. Отделно от това, самият районен съд е посочил в прекратителното определение, че по делото се съдържат достатъчно данни за индивидуализиране на лицето, за което се твърди в частната тжбба, че е извършител на инкриминираното деяние като е цитирал конкретно, че тези данни се съдържат в писмено сведение от В.К.Н. и Протокол за предупреждение от 31.03.2020 г. по чл. 56 ЗМВР. В този смисъл при наличието на тези данни по делото, проверяваният съд е

следвало да даде допълнителни указания за поправка на частната тъжба, а не както е направил да цитира горепосочената възможност и да прекрати наказателното производство, като лиши частният тъжител от възможност за съдебна защита.

При така установената фактическа обстановка, настоящият въззивен съдебен състав намира правните изводи на съдията при СРС, НО, 6-ти състав за наличието на предпоставките по чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, за прекратяване на наказателното производство по НЧХД № 7530/2020 г. по описа на същия съд, за незаконосъобразни.

Атакуваният съдебен акт следва да бъде отменен, а делото върнато на стадия на съдията докладчик за даване на указания към тъжителя в горепосочения смисъл.

Мотивиран от горното и на основание чл. 334, т. 1 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение на СРС, НО, 6-ти състав, постановено на 15.06.2021 г. по НЧХД № 7530/2020 г. с което на основание чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК е прекратил наказателното производство по делото.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд, по компетентност, за продължаване на съдопроизводствените действия.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____